

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். இந்த நினைவே உலகத்திற்கான யோக தானம். இதனுடாக உலகம் தூய்மையாகி, உங்கள் படகு அக்கரை சேரும்.

கேள்வி: இறுதிக்கணங்களில் பாப்தாதாவினால் எக்குழந்தைகள் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள்?

பதில்: 1) முட்களை மலர்களாக மாற்றுகின்ற சேவையில் நூண்டகாலம் ஈடுபட்டிருக்கின்ற குழந்தைகளும், தந்தையின் முழுமையான உதவியாளர்களாக இருக்கின்ற குழந்தைகளும் இறுதிக்கணங்களில் தந்தையினால் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். பாபா கூறுகிறார்: என்னுடைய உதவிசெய்யும் குழந்தைகளுக்கு நான் அற்புதமான காட்சிகளையும் பக்கக் காட்சிகளையும் காட்டி, அவர்களை அதிகளவு களிப்பூட்டுவேன். அவர்கள் இறுதியில் அதிகளவு சந்தோஷத்தைப் பார்ப்பதுடன், தொடர்ந்தும் காட்சிகளைக் காண்பார்கள்.

பாடல்: ஓ அன்புக்கினியவரே, வந்து என்னைச் சந்தியுங்கள்!

ஓம் சாந்தி. அன்பிற்கினியவரும், காதலிகளும்: அன்பிற்கினியவர் ஒருவரே, காதலிகள் பலர் உள்ளனர். காதலிகள் அனைவரும் ஒரு கடவுளைக் கூவியழைக்கிறார்கள். எண்ணற்ற பக்தர்கள் அவரைக் கூவியழைக்கிறார்கள். எதற்காக? சந்தோஷத்திற்காக. ஒரு குமாரி அவளுடைய அன்பிற்கினியவரைக் கூவியழைக்கிறாள்: வந்து என்னைச் சந்தியுங்கள். எதற்காக? சந்தோஷத்திற்காகவே. ஒரு நிச்சயதார்த்தம் சந்தோஷத்திற்காகவே நடைபெறுகிறது. எவ்வாறாயினும், இது இராவண இராச்சியம் என்பதால், உங்களால் ஓர் அன்பிற்கினியவரிடமிருந்து சந்தோஷத்தைப் பெற முடியாது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நங்கள் அறிவோம். இராவண இராச்சியத்தில் சந்தோஷம் இருக்க முடியாது. காதலிகள் அனைவரும் துன்பக்குடலில் இருக்கிறார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் கூவி அழைக்கிறார்கள். துன்பமற்ற குடலில் எவரும் கூவியழைப்பதில்லை. எத்துன்பமோ அல்லது வேதனையோ அங்கே இல்லாததால், ஏன் எவரேனும் கூவியழைக்க வேண்டும்? துன்பத்தில் இருப்பவர்களால் அன்பிற்கினியவர் நினைவு செய்யப்படுகிறார். அதேவேளையில் காதலிகளாகிய நங்கள் அன்பிற்கினியவரைக் கண்டுகொள்ளும் பொழுது, நங்கள் அவரை நினைவுசெய்வதிலிருந்து அரைக்கல்பத்துக்கு விடுதலை செய்யப்படுகிறோம். ஒரேயொரு பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை மாத்திரமே அதிஇனிமையானவரும், அதி வசுகரமான அன்பிற்கினியவரும் என்பதை நங்கள் இப்பொழுது அறிவோம். அவரே அனைவரிலும் அதியுயர்வானவரும், அதிமேன்மையானவரும் ஆவார். இங்கே எந்தவொரு மனிதராலும் தன்னை அனைவரிலும் அதிமேலானவர் எனக் கூற முடியாது. அவர்கள் கடவுள் சர்வவியாபி எனக் கூறி, “சிவோஹம்” எனக் கூறினாலும், அவர்கள் ஒருவர் இன்னொருவரிலும் பார்க்க மேன்மையானவர்கள், இல்லையா? சாதுக்களின் மத்தியிலும் சில சாதுக்கள் தம்மிலும் மேன்மையான சாதுக்களின் முன்னால் மரியாதையின் அடையாளமாகத் தரையில் வீழ்ந்து வணங்குகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், ஒரேயொரு பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை மாத்திரமே அனைவரிலும் அதியுயர்வான அன்பிற்கினியவராக நினைவுசெய்யப்பட்டு வருகிறார். அனைவரும் அவரை நினைவுசெய்கிறார்கள், அது நிச்சயமாகச் சந்தோஷத்திற்காகவே ஆகும். அதிகத் துன்பம் இருக்கும்பொழுது, காதலிகள் அவரை அதிகளவு நினைவுசெய்கிறார்கள். குழந்தைகளாகிய நங்கள் இன்னமும் அந்தளவு துன்பத்தை அனுபவம் செய்யவில்லை. இன்னமும் அதிகளவு துன்பம் வரவுள்ளது. நங்கள் கூவியழைக்கும் எவரும் நிச்சயமாக வருவார்கள். தந்தையும் வருகிறார். தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகுவதால், நங்கள் சந்தோஷ ஆஸ்தியை ஒரு விநாடியில் பெறுகிறோம். நங்கள் தந்தையின் மடியில் வந்துவிட்டீர்கள், ஆதலால் நங்கள் ஜீவன்முக்தியை ஒரு விநாடியில் பெற்று விட்டீர்கள் என்னும் நம்பிக்கை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். ஒரு குழந்தை பிறக்கும்பொழுது, அவர் மடியில் வைக்கப்படுகிறார். அப்பொழுது அவர் ஒரு வாரிசு என்னும் நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. இவர் எல்லையற்ற தந்தை. நங்கள் இப்பொழுது அவரை மிகத்தெளிவாக இனங்கண்டுகொள்கிறோம். அவரை இனங்காண்பதில் சிரமம் எதுவும் இல்லை. ஏராளமான குழந்தைகள் உள்ளனர். மகன் தந்தையைக் காட்டுகிறார் என நினைவுகூரப்படுகிறது. எவரும் எதனையும் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. பல பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும் இருக்கிறார்கள். கடவுளைத் தவிர, வேறு எவருக்கும் இத்தனை

குழந்தைகள் இருப்பதில்லை. கிருஷ்ணர் தெய்வீகக் குணங்களை உடைய ஒரு மனிதர். மனிதர்களுக்கு அத்தனை குழந்தைகள் இருக்க முடியாது. நூங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள் என்பதை அறிவீர்கள். எந்த மனிதருக்கும் இத்தனை குழந்தைகள் இருப்பதில்லை என்பதை நூங்கள் கூற முடியும். பல பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும் உள்ளனர். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் புகழ் உள்ளது. மக்கள் திரிகாலதரிசியான, பரமாத்மாவை நினைவு செய்கிறார்கள். கடவுளுக்கு மாத்திரமே இத்தனை குழந்தைகள் இருக்க முடியும். எனவே அந்த அசரீரியானவர் சரூர ரூபத்தில் வரும்பொழுது மாத்திரமே அவரால் உங்களைத் தத்தெடுக்க முடியும். அவருக்கு ஒரு சரூரம் இல்லாவிட்டால், அவரால் எவ்வாறு உங்களைத் தத்தெடுக்க முடியும்? நூங்கள் கடவுளின் மடியில் வந்துள்ளீர்கள். அவர் மாத்திரமே அன்பிற்கினியவர் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். அவரே அனைவரிலும் அதிஇனிமையானவரும், அதி வசுகரமானவரும் ஆவார். உங்களால் நேசிக்கப்படுபவரே அன்பிற்கினியவர் என அழைக்கப்படுகிறார். எங்கள் அதிமேலான அன்பிற்கினியவரான அவரிடமிருந்தே காதலிகளாகிய நாங்கள் அதிகளவு சுவர்க்க சந்தோஷத்தைப் பெறுகின்றோம் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம். நாங்கள் அவருக்கு முன்னால் நேரடியாக இருக்கிறோம். இராமருடைய பெயரை உச்சரிப்பதால், மக்களால் அக்கரை சேர முடிந்தது என அவர்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் பாடுகிறார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் கங்கையைத் தூய்மையாக்குபவர் எனக் கருதுவதைப் போன்றே, “இராமா, இராமா” எனவும் அதிகளவு கூறுகிறார்கள். மக்கள் அங்கே சென்று ஓர் இலையில் ஒரு தூபத்தை (சிறிய மண்விளக்கு) ஏற்றுகிறார்கள். கிருஷ்ணர் தனது பெருவிரலைச் சுவைத்தவாறு கடலில் ஓர் இலையில் மிதந்து வந்ததாக அவர்கள் காட்டியிருப்பதைப் போன்றே, அவர்கள் தூபத்தை ஏற்றி, ஓர் இலையில் வைக்கிறார்கள். ஆத்மாவும் ஒரு தூபமே ஆவார். மனிதர்கள் முழுமையான ஞானத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அது ஒரு வழமையாகி விட்டது. அவர்கள் ஒரு தூபத்தை ஏற்றி வைத்து, ஆத்மா அக்கரை செல்கிறார் எனக் கூறுகிறார்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே படகோட்டி என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் உங்களை நச்சுக்கடலிலிருந்து கரை சேர்க்கிறார். அம்மக்கள் இதனைச் செவிமடுத்து, ஒரு வழக்கத்தை உருவாக்கினர். தந்தையே ஆத்மாக்களின் தூபங்களை ஏற்றுகிறார். இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் அடையாளங்கள். ஆத்மா இச்சரூரத்தை விடுத்து, பரந்தாமத்துக்குச் செல்ல வேண்டும். ஆத்மாக்கள் அறியாமைக் கடலிலிருந்து அக்கரைக்குச் செல்கிறார்கள் என நூங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை மாத்திரமே படகோட்டி. கங்கைக்குப் படகோட்டி என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட முடியாது. படகோட்டியும் மணவாளனும் ஒருமித்துத் தேவைப்படுகிறார்கள். அவர் ஏராளமானோரைத் தன்னுடன் அக்கரைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். அவர்கள் அவருக்குப் பல பெயர்களைக் கொடுத்துள்ளனர். எவ்வாறாயினும், அவர் உங்களை ஒரு படகிலோ அல்லது நூராவிக் கப்பலிலோ அமரச் செய்து, அக்கரைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார் என்பதல்ல. நூங்கள் எவ்வாறு நினைவு யாத்திரையில் இருக்கிறீர்கள் எனக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். “இராமா, இராமா” என உங்கள் உதடுகளால் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. “இராமா, இராமா” எனக் கூறுமாறு மனிதர்கள் உங்களுக்குக் கூறுகிறார்கள். தாங்கள் அப்பெயரைத் தானம் செய்வதாக அவர்கள் நம்புகிறார்கள். தந்தை உங்களுக்கு அழியாத ஞான இரத்தினங்களைத் தானம் செய்கிறார். அவர் கூறுகிறார்: இனிமையிலும் இனிமையான அன்பிற்கினிய ஆத்மாக்களே, உங்கள் தந்தையாகிய, என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். தந்தையின் இந்த நினைவே உலகிற்கான யோக தானமாகும். சிவபாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள். உண்மையில், அவர்கள் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையை இராமர் என அழைக்கிறார்கள், ஆயினும் பின்னர் அவர்கள் அரசர் இராமரே இரகு குலத்தின் பிரபு எனக் கூறுகிறார்கள். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது நாடகத்தை அறிவீர்கள். சுவர்க்கக் காலத்திலிருந்து யாரெல்லாம் வந்தார்கள் எனவும், அவர்கள் எவ்வாறு மூண்டும் வருவார்கள் என்பதையும் பற்றிய அனைத்தையும் நூங்கள் அறிவீர்கள். என்னென்ன நிகழ்ந்தனவோ, அவை அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. போக் போன்றவை படைக்கப்படும்பொழுது, அதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டவை; எதுவுமே புதிதல்ல. நூங்கள் பற்றற்ற பார்வையாளராகப் பார்க்கிறீர்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு நடிகராவார். அனைவரும் தங்கள் பாகங்களை நடித்து, சந்தோஷத்தில் வீடு திரும்புவார்கள் என நூங்கள் அறிவீர்கள். ஒருவர் மரணிக்கும்பொழுது, அந்நபர் சுவர்க்கவாசியாகி விட்டார் என மக்கள் கூறுகிறார்கள். நூங்கள் சுவர்க்கவாசி ஆகுவதற்காகவே முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என நூங்கள் அறிவீர்கள். மக்கள் சென்று காசியில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள்

சென்று கங்கை நதிக்கரையில் அமர்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே சிவனுக்கு ஓர் ஆலயத்தைக் கொண்டுள்ளார்கள், அவர்கள் அங்கே சதா அவருடைய நினைவில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கங்கை நதியையும், சிவனையும் புகழ்கிறார்கள். தங்களைப் பலி கொடுப்பதற்காக எவரும் கங்கை நதிக்குச் செல்வதில்லை. உண்மையில், சிவன் மாத்திரமே தூய்மையாக்குபவர். இது ஓர் இரகசியம். அங்கே சிவனுக்கு ஓர் ஆலயம் உள்ளது. முன்னர் அவர்கள் அங்கேயுள்ள ஒரு குறித்த கிணற்றில் சிவனுக்காகத் தங்களைப் பலி கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். பெனாரஸில் இருப்பவர்களுக்கும் உங்களால் மிகவும் நன்றாக ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியும். அவர்களிடம் கூறுங்கள்: நீங்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள், இங்கே கங்கை நதிக்கரையும் உள்ளது, அத்துடன் சிவனுக்கு ஓர் ஆலயமும் உள்ளது. எனவே நீங்கள் ஏன் உங்களைச் சிவனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறீர்கள்? தூய்மையாக்குபவர் சிவனா அல்லது கங்கையா? உண்மையில், சிவன் மாத்திரமே தூய்மையாக்குபவர். மக்கள் கடவுளுக்கு மாத்திரமே தங்களை அர்ப்பணிக்கிறார்கள். கடவுள் தன்னைக் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்க மாட்டார்; அது சாத்தியமல்ல. நானும் கடவுள், நீங்களும் கடவுள் என்பதல்ல. கங்கையில் சென்று நூரடும் வகையில் கடவுள் தூய்மையற்றவர் ஆக மாட்டார். நீங்கள் விரைவாகச் சர்வவியாபி என்ற கருத்தைப் பிழை என நிரூபிக்க முடியும். சிவனே தூய்மையாக்குபவர் என நீங்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்குக் கருத்துக்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. காசியில் விளங்கப்படுத்துவது மிக இலகுவானதும், மிகச்சிறந்ததும் ஆகும். அங்கே சிவாலயம் உள்ளது. எனவே நிச்சயமாக அவர் ஏதோவொரு தருணத்தில் வந்திருக்க வேண்டும். சிவன் எப்பொழுதும் பாபா என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் ஒருபொழுதும் அவருக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு சரீரத்தைப் பெறுவதில்லை. உண்மையில், பல குழந்தைகள் சிவன் என்ற பெயரைக் கொண்டுள்ளனர். நூறாயிரக்கணக்கானவர்கள் 'கிருஷ்ணர்' என்ற பெயரையும் கொண்டிருப்பார்கள். எவ்வாறாயினும், அந்தக் கிருஷ்ணர் சத்தியயுகத்தில் உள்ளார்; கிருஷ்ண பக்தர்கள் கிருஷ்ணரின் விக்கிரகத்தை வைத்து வழிபடுவார்கள். அவர்கள் ஒரு மனிதரை வழிபட மாட்டார்கள். ஆதலால், கிருஷ்ணர் சத்தியயுகத்தில் வாழ்ந்தார் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. இராதையும் கிருஷ்ணரும் யார் என்றோ அல்லது அவர்கள் எப்பொழுது தங்கள் இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்தார்கள் என்பதையோ மனிதர்கள் அறியார். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து, இதனை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். நீங்களே சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள். விஷ்ணுவுக்கு எவ்வாறு சுயதரிசனச் சக்கரதாரி என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது என்றோ அல்லது அவர் என்ன செய்தார் என்றோ எவராலும் விளங்கப்படுத்த முடியாது. தந்தை அசரீரியானவர். விஷ்ணு எப்பொழுது தனது கரங்களிலுள்ள சகல அணிகலன்களையும் பெற்றார் என்பதை எவரும் அறியார். இவை அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன என நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். பக்தி மார்க்கத்தில், படங்களை உருவாக்கியவர்கள் மூண்டும் அதனைச் செய்வார்கள். இவை அனைத்தும் நிச்சயிக்கப்பட்டதொரு நாடகம். பக்தி மார்க்கம் அரைக்கல்பத்துக்குத் தொடர்கிறது, அத்துடன் ஞான மார்க்கமும் அரைக்கல்பத்துக்குத் தொடர்கிறது. நீங்கள் இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். நீங்கள் களிப்படைந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். நீங்களே உண்மையான காதலிகள். அந்த அன்பிற்கினியவர்கள் பொய்யானவர்கள்; உண்மையானதொன்றுக்கும் பொய்யானதொன்றுக்கும் இடையில் வேறுபாடுள்ளது: பொய்யான அன்பிற்கினியவர், உண்மையான அன்பிற்கினியவர். ஒரு மனைவி தனது கணவனை 'அன்பே' என்று அழைக்கிறார். காதலிகளாகிய நாங்கள் அத்தகையதோர் இனிமையான அன்பிற்கினியவரைக் கண்டுகொண்டுள்ளோம் என நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். அவர் அன்பிற்கினியவர்; என்றும், தந்தை என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். தந்தையும் அன்பைக் கொண்டுள்ளார். நீங்கள் குறைந்தபட்சம் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெறுகிறீர்கள். காதலிகள் தங்கள் அன்பிற்கினியவரிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுவதில்லை. உங்களை ஒரு காதலியாகக் கருதுவதற்குப் பதிலாக, உங்களை ஒரு குழந்தையாகக் கருதுங்கள், அப்பொழுது நீங்கள் ஆஸ்தியின் சுவையைப் பெறுவீர்கள். சிவன் எப்பொழுதும் பாபா என அழைக்கப்படுகிறார். சிவபாபா ஒருபொழுதும் 'கணவர் சிவன்' என அழைக்கப்படுவதில்லை. நீங்கள் இப்பொழுது சிவன் என்னும் பெயரை உச்சாடனம் செய்யக்கூடாது. பாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள். குழந்தைகள் வரும்பொழுது, அவர்களிடம் வினவப்படுகிறது: நீங்கள் எப்பொழுது கடவுளுக்கு உரியவர் ஆகினீர்கள்? எவரேனும் ஒருவர் ஒரு குழந்தை ஆகும்வரையில், அவரால் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியாது. அவரே தாயும் தந்தையும் ஆதலால் நீங்கள் அவரை நேரடியாகச் சந்திக்க

வேண்டும். உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தாலும், நீங்கள் அவரைச் சந்திக்காமல் மரணித்தால், உங்களால் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியாது. ஆஸ்தியைப் பெறாத பலர் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் பிரஜைகள் ஆகுகிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: அவர் அதே தாயும் தந்தையும் ஆவார் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, நீங்கள் அவர் முன்னிலையில் நேரடியாக வர வேண்டும். பின்னர் நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் சேவை செய்து, அவர்களை உங்களைப் போன்றவர்கள் ஆக்க வேண்டும். நீங்கள் பிரஜைகளையும், உங்கள் வாரிசுகளையும் உருவாக்க வேண்டும். நீங்கள் வீட்டில் அமர்ந்திருப்பதனால் அது நிகழாது. நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இவ்விடயங்களைப் பற்றிச் சில குழந்தைகள் ஞானக்கடலைக் கடைவதில்லை. கிருஷ்ண லீலை (கிருஷ்ணரின் தெய்வீகச் செயற்பாடுகள்) மிகவும் பிரபல்யமானது. தெய்வீகச் செயற்பாடுகள் சத்தியயுகத்திலே இடம்பெறுகின்றன. அவை இங்கே இடம்பெற முடியாது. அவர்கள் தொடர்ந்தும் அவற்றைப் பிரதிபலிக்கிறார்கள். சுவர்க்கத்தில் என்ன இருக்கும் எனவும், அங்கேயுள்ள மானிகைகள் எவ்வாறு இருக்கும் எனவும் குழந்தைகளாகிய உங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும். அங்கேயுள்ள விடயங்களைப் பற்றி வினவவும் வேண்டாம்! உங்கள் வாயூற ஆரம்பிக்கிறது! தந்தை சந்தோஷத்தை மாத்திரமே கொடுக்கிறார். நீங்கள் துன்பத்தை வேண்டித் தந்தையை அழைப்பதில்லை. உலகில் பெருமளவு துன்பம் உள்ளது. ஒரு குடும்பத்தில் மருமகள் தொந்தரவு கொடுப்பவராக இருந்தால், அவர் குடும்பத்தையே தலைகீழாக மாற்றி விடுகிறார். பாபா அத்தகைய பல குடும்பங்களைப் பார்த்துள்ளார். இப்பொழுது இன்னமும் சிறிதளவு நேரமே எஞ்சியுள்ளது. தந்தைக்குரியவராகுங்கள், அவர் உதவிசெய்வார்! ஒருவர் வாரிசு ஆகாதுவிட்டால், எவ்வாறு அவனால் அல்லது அவனால் ஆஸ்தியைக் கொடுக்கும் ஒருவரிடமிருந்து உதவியைப் பெற முடியும்? தந்தை கூறுகிறார்: பயப்படாதீர்கள். செல்வந்தர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இத் தந்தை அருள்பவர். நீங்கள் என் பெயரில் பக்தி மார்க்கத்தில் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தீர்கள். அத்துடன் நீங்கள் அதற்கேற்ப மறுபிறவியையும் பெற்று வந்தீர்கள். இப்பொழுது, நான் உங்களுக்கு நேரடியாகக் கூறுகிறேன்: எனக்குரியவர் ஆகங்கள். நான் உங்களுக்கு உங்கள் இராச்சியப் பாக்கியத்தைக் கொடுப்பேன். சிவபாபாவுக்குக் கட்டடங்கள் போன்றவற்றைக் கட்டத் தேவையில்லை. மக்கள் உங்களிடம் வினவுகிறார்கள்: இக்கட்டடங்கள் போன்றவை அழிக்கப்படவுள்ளதால், நீங்கள் ஏன் இத்தனை பல வீடுகளைக் கட்டுகிறீர்கள்? சரி, அப்படியாயின், நாங்கள் எங்கே தங்குவோம்? இறுதியில் வருகின்ற குழந்தைகளும் இங்கே வந்து வசிக்க வேண்டும். நீங்கள் அதிகளவு காட்சிகளையும், பக்கக் காட்சிகளையும் இறுதி நேரத்தில் பார்த்து, அதிகளவு சந்தோஷத்தில் இருப்பீர்கள். நேரம் நெருங்கி வரும்பொழுது, நீங்கள் பாபாவினுடாகத் தொடர்ந்தும் பல காட்சிகளைப் பெறுவீர்கள். உதவியாளர்களாக இருப்பவர்கள் இறுதியில் அதிகளவு சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்வார்கள். துன்ப நேரத்தில் அவர்கள் அதிகளவு சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்வார்கள். அச் சந்தோஷம் அற்புதமானது. நீங்கள் பாகிஸ்தானிலும் சௌகரியமாகவே வாழ்ந்தீர்கள். வைகுந்தத்தில் எவ்வாறு திருமணங்கள் நிகழ்கின்றன எனவும், இலக்ஷ்மி நாராயணனுடைய இராச்சியம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது எனவும் தந்தை உங்களுக்குக் காட்சிகளைக் கொடுத்துள்ளார். நீங்கள் முட்களை மலர்களாக மாற்றுவதற்கு சிவபாபாவுக்குத் தொடர்ந்தும் அதிகளவு உதவிசெய்தால், நீங்கள் அதிகளவு காண்பீர்கள். கூறப்படுகிறது: குழந்தை தைரியத்தைப் பேணும்பொழுது, தந்தை உதவிசெய்கிறார். நீங்கள் அத்தகையதொரு அன்பிற்கினியவரை அதிகளவு நினைவுசெய்ய வேண்டும். உலகம் இதனை அறியாது. ஏராளமான குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். எனவே நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அதிகளவு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்ற தாயும் தந்தையும் இருக்க வேண்டும். இப்புகழ் லௌகீகப் பெற்றோருக்கு உரியதல்ல. எவ்வாறு ஏராளமான குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை உங்களால் நடைமுறை ரீதியில் பார்க்க முடியும். தந்தையாகிய கடவுளே படைப்பவர். அவர் உங்களைப் படைக்கும்பொழுது, உங்களைத் தத்தெடுக்கிறார். யார் மூலம்? இப்படைப்பு வாய்வழித் தோன்றல். இதனை விளங்கப்படுத்துவது மிகவும் இலகுவானது. நீங்கள் இப்பொழுது கடவுளின் மடிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் பின்னர் தேவர்களுடைய மடிக்குச் செல்வீர்கள். பின்னர் நீங்கள் அசுரர்களுடைய மடிக்குச் செல்வீர்கள். கடவுளின் மடியில் இருப்பதால், நாங்கள் அமைதிதாமத்துக்கும், சந்தோஷ பூமிக்கும் செல்கிறோம். அசுரர்களின் மடியில் இருப்பதால், நாங்கள் துன்ப பூமிக்குச் செல்கிறோம். இந்த மந்திரத்தை மிகவும் நன்றாக நினைவுசெய்யுங்கள். பந்தனத்திலுள்ள கோபிகைகள் கூவியழைக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்களின் பொருட்டு, ஏதோவொரு முயற்சி செய்யப்பட வேண்டும்.

பாபாவினால் சிறிய கிராமங்களுக்குச் செல்ல முடியாது. பாபா சென்று பெரிய நகரங்களிலுள்ள குழந்தைகளைச் சந்திக்கிறார். அவர் அங்கே செல்லவே வேண்டும். நீங்கள் எவ்வாறு உங்களை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஜனக மன்னர் தன்னை அர்ப்பணித்தார். அனைத்தையும் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகப் பராமரிக்குமாறு அப்பொழுது அவரிடம் கூறப்பட்டது. நீங்கள் நிச்சயமாக உங்களுடைய படைப்பைப் பராமரிக்க வேண்டும். உங்களை நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களான, ஆத்மாக்கள் எனக் கருதுங்கள். இராவணனாகிய மாயையே உங்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறாள். இதனாலேயே இராவணனுக்கு ஆலயங்கள் எதுவும் இல்லை. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் கொடும்பாவிகளை உருவாக்குகிறார்கள். இராவணன் உங்களுக்கு அதிகளவு துன்பத்தைக் கொடுத்துள்ளான். இராவணன் துன்பத்தைக் கொடுப்பதற்கேற்ப, அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் அவனது பெரியதொரு கொடும்பாவியை எரிக்கிறார்கள். சிவபாபா உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்துள்ளார். அதனால் அவருடைய ஆலயமும் மிகவும் உன்னதமானது. துன்பத்தை விளைவிக்கின்ற இராவணனுக்கு ஆலயம் இருக்க முடியாது. அவனுடைய எதுவுமே புலப்படாதிருக்கும்வகையில் அவர்கள் அவனை முற்றாக எரிக்கிறார்கள். சிவபாபாவின் ஆலயம் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறது. அவர் அதிகளவு வழிபாடு செய்யப்படுகிறார். உண்மையில், வேறு எவருமன்றி, ஒரேயொரு சிவபாபா மாத்திரமே என்றும் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர். நீங்கள் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்களிலிருந்து பின்னர் பூஜிப்பவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பார்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தையின் நினைவில் இருந்து, பாபாவைப் பற்றி அனைவருக்கும் நினைவூட்டுங்கள். தொடர்ந்தும் இத் தானத்தைச் செய்யுங்கள். உங்களைத் தந்தைக்கு அர்ப்பணித்து, அனைத்தையும் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகப் பராமரியுங்கள்.
2. ஒவ்வொரு நடிகரின் பாகத்தையும் ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராகப் பாருங்கள். நீங்கள் உங்கள் பாகத்தைப் பூர்த்திசெய்து, சந்தோஷமாக வூடு திரும்புகிறீர்கள் என்ற விழிப்புணர்வைச் சதா பேணுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் உங்களுடைய நெற்றியில் மேன்மையான பாக்கியத்தின் இரேகையைப் பார்க்க முடிவதால், கவலைகள் அனைத்திலிருந்தும் விடுபட்டுள்ள, ஒரு கவலையற்ற சக்கரவர்த்தி ஆவீர்களாக.

கவலையற்று இருக்கின்ற இராச்சியமே அனைத்து இராச்சியங்களிலும் அதிமேன்மையான இராச்சியம். ஒருவர் கிரூடத்தை அணிந்து ஒரு சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தாலும், சதா கவலைப்பட்டால், அப்பொழுது அது சிம்மாசனமா? அல்லது கவலையா? பாக்கியத்தை அருள்பவரான கடவுள் உங்கள் நெற்றியில் மேன்மையான பாக்கியத்தின் இரேகையை வரைந்துள்ளதால், நீங்கள் ஒரு கவலையற்ற சக்கரவர்த்தி ஆகிவிட்டீர்கள். எனவே சதா உங்கள் நெற்றியில் மேன்மையான பாக்கியத்தின் இரேகையைப் பாருங்கள்: ஆகா, எனது மேன்மையான இறை பாக்கியம்! இந்த ஆன்மீகப் போதையை வைத்திருப்பதால், அனைத்துக் கவலைகளும் முடிவடையும்.

சுலோகம்: ஒருமுகப்படுத்தும் சக்தியால் ஆத்மாக்களை அழைத்து, ஆன்மீகச் சேவையைச் செய்வதே உண்மையான சேவை ஆகும்.